

Inatsisartuni Ilaasortaq
Naaja H. Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit
/HER

Besvarelse af § 37-spørgsmål om Aarhuskonventionen fra medlem af Inatsisartut Naaja H. Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit

10-07-2014
Sags nr. 2014-101462
Dok. nr. 1632501

Kære Naaja H. Nathanielsen

Postboks 1614
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: apn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Du har d. 30. juni 2014 stillet Naalakkersuisut en række spørgsmål omhandlende Aarhuskonventionen. Jeg takker for spørgsmålene, som er besvaret herunder.

Spørgsmål:

- 1) Ifølge Århus Universitets hjemmeside blev undersøgelsen af Århuskonventionen færdig den 18. maj. Dermed må indholdet af rapporten have været kendt af Naalakkersuisut da punkt 151 blev førstebehandlet den 20. maj. Hvorfor blev dette ikke oplyst under behandlingen af punktet? Hvornår forventes oversættelsen til grønlandsk færdig?

Departementet for Miljø og Natur modtog den 18. maj udkast til rapporten om "Vurdering af den gældende grønlandske lovgivning i lyset af de krav, der følger af Aarhuskonventionen" fra Aarhus Universitet.

Det fremsendte udkast har i dialog med Aarhus Universitet været genstand for faglig kommentering fra både Departementet for Miljø og Natur og hos de øvrige departementer i Selvstyret, idet rapporten forholder sig til en bred vifte af lovgivning og regelsæt, som hører under forskellige departementer. Den faglige kommentering medførte en række ændringer i det første udkast, således at rapporten i endelig form forelå den 21. juni 2014. Idet rapporten ikke forelå i endelig form før den 21. juni 2014 har den ikke været forelagt for og dermed kendt af Naalakkersuisut på det tidspunkt, hvor dagsordenspunktet FM2014/151 blev 1. behandlet i Inatsisartut.

Departementet for Miljø og Natur er nu i færd med at få rapporten oversat til grønlandsk. Først når der foreligger en oversættelse, er rapporten af betragtet som færdig og klar til den videre formidling. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at oplyse en dato for, hvornår oversættelsen forventes færdig.

2) I svarnotatet til punkt 151 fremhæver Naalakkersuisut borgeres og interesseorganisationers adgang til at klage over forvaltningsmæssige afgørelser i Råstofloven. Men blot få uger efter at svarnotatet blev offentliggjort har Naalakkersuisut sendt en lovændring i høring der fjerner denne klageadgang. Har Naalakkersuisut ændret holdning på området eller har Naalakkersuisoq for Miljø og Natur ikke været vidende om at Naalakkersuisoq for Erhverv og Råstoffer vil fjerne den nævnte klageadgang?

Formålet med den foreslåede lovændring er blandt andet at gennemføre Naalakkersuisuts mål om en tydeliggørelse af, at myndighedsbehandlingen for miljøforhold på råstofområdet sker adskilt fra myndighedsbehandlingen hos den almindelige råstofmyndighed. Formålet er ikke at ændre på den materielle retsstilling for borgerne med hensyn til klageadgang.

Det fremgår af Naalakkersuisuts Olie- og Mineralstrategi, at Naalakkersuisut, foruden at miljøbeskyttelsen på råstofområdet udskilles og varetages uafhængigt af den generelle råstofmyndighed, ønsker at styrke en nærmere integration af miljøbeskyttelsesarbejdet på råstofområdet med arbejdet i de allerede eksisterende afdelinger i Departementet for Miljø og Natur. Udkastet til ændring af råstofloven rummer således en ændring af de politiske og organisatoriske rammer for råstofmyndigheden, som understøtter Naalakkersuisuts mål i Olie- og Mineralstrategien.

I den nugældende råstoflovgivning udgør Miljøstyrelsen for Råstofområdet og Råstofstyrelsen til sammen Råstofmyndigheden, som beskrevet i råstoflovens § 3a. Lovforslaget lægger op til, at Råstofmyndighedens to ressortområder bliver omlagt, således at Naalakkersuisoq for Miljø varetager det politiske ansvar for den del af råstofområdet, som omhandler miljø, mens Naalakkersuisoq for Råstoffer varetager det politiske ansvar for den øvrige forvaltning på råstofområdet.

For så vidt angår den særlige klageadgang til Naalakkersuisut, som blev vedtaget ved ændring af råstofloven i 2012 med oprettelsen af de 2 styrelser under Råstofmyndigheden, kan denne ikke opretholdes efter den ovenfor beskrevne strukturændring. Det juridiske grundlag for den nugældende særlige klageadgang er, at administrative afgørelser truffet af Råstofmyndigheden (Råstofstyrelsen eller Miljøstyrelsen for Råstofområdet) ikke er truffet af Naalakkersuisut. På grund af sagernes store samfundsmæssige relevans er der skabt mulighed for at klage direkte til Naalakkersuisut.

Følges lovforslaget, vil afgørelser fremover blive truffet af ressortområdets Naalakkersuisoq igennem dennes departement. Dette betragtes forvaltningsmæssigt som, at Naalakkersuisut har truffet afgørelse. Det er ikke muligt at skabe en forvaltningsmæssig klageinstans, som ligger over

Naalakkersuisut. Tilsvarende kan der ikke klages til højere administrativ myndighed over afgørelser truffet direkte af Naalakkersuisut.

Dette ændrer dog ikke ved, at man fortsat kan klage til Ombudsmanden, såfremt man mener, der er sket sagsbehandlingsfejl eller udnytte den almindelige klageadgang, hvorefter Naalakkersuisut kan beslutte at en sag skal genoptages.

Således har Naalakkersuisut ikke ændret holdning. Lovændringsforslaget, som er til offentlig høring, er udformet og fremsat med henblik på udmøntning af de politiske mål, som fremgår af Naalakkersuisuts Olie- og Mineralstrategi.

Lovforslaget om ændring af den særlige klageadgang er således en naturlig følge af indholdet i Olie- og mineralstrategien og er i sin essens udtryk for en normalisering af råstofområdet organisering, set i forhold til det generelle billede af den politiske og administrative organisering i Selvstyret.

3) Hvornår og på hvilken måde orienterede Naalakkersuisoq for Erhverv og Råstoffer resten af Naalakkersuisut om, at han agter at fjerne klageadgangen i råstofloven?

Som bemærkninger til spørgsmålet skal jeg henvise til mine bemærkninger til det rejste spørgsmål 2.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Kim Kielsen